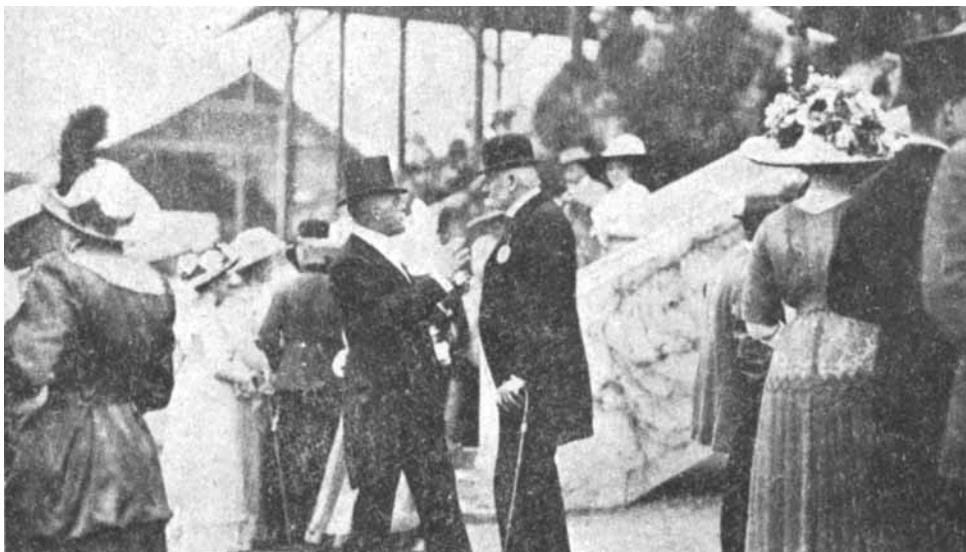

1906 - 2016

110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Praha má konečně opravdovou dostihovou dráhu!

Iniciátorem i stavebníkem nového areálu byl Český závodní spolek (Böhmischer Rennverein), činný již od první poloviny 19. století. Požíval velké vážnosti - čestnými členy byli Jeho císařská a královská Výsost pan arcivévoda Karel František Josef, Jeho excelence c. a k. místopředseda Karel hrabě Coudenhove a pan dr. Karel Groš, starosta královského hlavního města Praha.

Český závodní spolek pořádal dostihy už od šedesátých let devatenáctého století na pražské Invalidovně, posléze pak zbudoval dráhu na Císařské louce. Tam svého čase třikrát startovala (a samozřejmě vyhrála) i fenomenální maďarská klisna Kincsem. V roce 1890 stoletá voda na Vltavě vykonala své a o pár let později, po regulaci toku řeky a zúžení ostrova, už Císařská louka dostihy nehostila. V roce 1899 bylo uvedeno do provozu závodiště v Karlových Varech, ale vedení Böhmischer Rennverein si bylo vědomo, že je třeba postavit opravdovou centrální dráhu v Praze nebo v blízkém okolí. A tak si spolek si pronajal pozemky u Velké Chuchle a stavba závodiště, na kterou dohlížel pan Albert Budínský, komisař dostihových drah v Rakousku-Uhersku a v letech 1901 až 1909 i startér Velké pardubické), jež byla ve své době značně moderní, se rozběhla svižným tempem ku konečnému zdaru.

Do Prahy se již sjeli angličtí "traineři", noviny několik týdnů před plánovaným startem podrobně informovaly o dění, jež nejrůzněji souviselo s nadcházející slávou. První termín otevíracího dne byl stanoven na 23. září 1906, ale uskutečnění zahajovacích chuchelských dostihů v původním termínu zabránily silné deště, a tak se nakonec premiéra konala 28. září 1906.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

V sedlech se objevili slavní žokejové té doby - především vítězové Velké pardubické Slinn (1901), Buckenham (1899, 1900, 1904) a bratr pozdějšího špičkového zdejšího trenéra Jaroslava Rosáka Ulrich Rosák (vyhrál VP 1902 a 1903). Dále chuchelský start ozdobili například v Německu působící bratři Horáckové.

Mezi velmi známá a populární dostihová jména Evropy patřili i věhlasný šedesátiletý trenér John Reeves či Walter Earl. Přítomnost anglických trenérů a žokejů dávala prvním chuchelským dostihům punc, jaký tehdejší Praha jen tak neměla a pohřichu potřebovala - hlavním městem monarchie byla přece Vídeň, a také z dostihového hlediska bylo město valčíků jednoznačně centrem dění.

Dvě rovinové zkoušky, dva dostihy přes proutěné překážky a jedna steeplechase tvořily program prvního dostihového dne ve Velké Chuchli. Premiérovou vítězkou se v Zahajovací ceně na 1800 metrů stala klisna Vision s vrchním vojenským veterinářem Františkem Bartoschem v sedle. Vítězové prvních chuchelských dostihů získali hodnotné čestné ceny - např. obec Velká Chuchle věnovala nákladné zlaté hodinky, dámy z řad šlechty darovaly zlatý čajový servis a podobně.

Premiéra chuchelských dostihů dopadla excelentně a dobový tisk nešetřil chválou a nadšením. Avšak Praha, s jakkoliv novým a moderním hipodromem, stále byla zatím turfově provinční a dostihy byly pořádány pouze v několikadenních mítincích. Jediným tradičním dostihem let 1906 až 1914 byla Velká pražská steeplechase.

11. května 1911 závodiště ve Velké Chuchli proslavila jiná událost: senzací byl let aviatika Jana Kašpara z Pardubic do Prahy, kde si za místo přistání vybral právě dostihovou dráhu.

První světová válka byla jediným víceletým obdobím v historii závodiště, kdy se na něm nekonaly dostihy. Neudržovaná dráha zpustla, uvnitř oválu měli místní svá pole a prakticky nic ve Velké Chuchli nenásvědčovalo regeneraci dostihového ruchu.

Koňské dostihy v Praze 1907

Závodní dráha ve Velké Chuchli.

Začátek o 1/3 hod. odpoč.

I. den: v neděli, dne 6. října.

III. den: ve čtvrtek, dne 10. října.

II. den: v úterý, dne 8. října.

IV. den: v neděli, dne 13. října.

Ceny míst:

V předplacení (4 dní):

1 lože v I. aneb v II. řadě . . . K 180—
1 lože v III. aneb ve IV. řadě . . . K 140—

Denní ceny.

I. místo.
1 lože v I. aneb v II. řadě . . . K 50—
1 lože v I. aneb ve IV. řadě . . . K 40—
1 sedadlo v loži ve IV. řadě . . . K 12—
1 plaque pro pány . . . K 10—
1 plaque pro pp. důstojníky a kadety
v stejnokroji . . . K 6—
1 plaque pro dámy . . . K 6—

II. místo.

1 plaque . . . K 2—

III. místo.

Vstupenka . . . K —40
Vojenský lístek . . . K —20

Místo pro povozy.

Lístek } 4 sprážné . . . K 4—
 } 2-sprážné . . . K 2—
 } 1-sprážné . . . K 1—
Automobil . . . K 5—

Předplacení a předprodej loží a plaquů v sekretariatu Českého závodního spolku v Praze-II., v Jámě čís. 7, od 9. hod. od 12. hod. po. Ve dnech závodů jezdí mezi Prahou a Chuchlí-závodní osobní vlaky a parníky. — Blíží viz na návštěích.

Dostihy konají se za každého počasí.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

KNÍZATA WINDISCHGRÄTZ A SCHWARZENBERG
Fot. R. Bruner Dvořák

□ VELKÉ JARNÍ DOSTIHY PRAŽSKÉ □

KNĚŽNA WINDISCHGRÄTZOVA, DCERA
KORUNNÍHO PRINCE RUDOLFA

VÍTĚZOVÉ ZAHAJOVACÍ JÍZDY

Bartoš

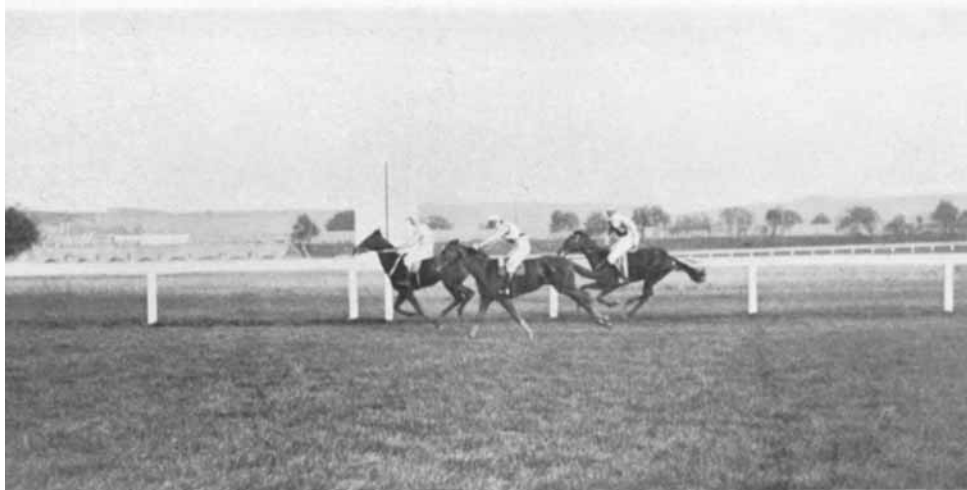
Fot. R. Bruner-Dvořák

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

PRVNÍ DEN PRAŽSKÝCH DOSTIHŮ

Fot. pro „Český Svět“ Pavlík.

Shora dolů: Počátek dostihů. • Vítěz ceny města Prahy. • Obecenstvo.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

NÁSLEDNÍK TRŮNU NA PRAŽSKÉM ZÁVODIŠTI

FOT. R. BRUNER-DVOŘÁK

VELKÉ JARNÍ DOSTIHY PRAŽSKÉ

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Kněžna Windischgrätzová Hraběnka Chotková

V úvodní zahajovací jízdě (2000 m.), na níž účast mělo pět koní, zvítězila o půl délky tříletá hnědka „S ó d a r“, náležející hraběti Westfalěnovi; jezdci Lückeovi dostalo se vedle ceny 1200 kor. i čestné ceny, překrásné to stříbrné vázy. Rovněž tak hladce uplynula jízda druhá o cenu vltavskou (2000 m.), při níž ze šesti koní dobyl lehkého vítězství ušlechtilý tříletý ryzák „I l f r a c o m b e“ pana Redgreye, jejíž jezdce byl Kemény.

Známý z loňských dostihů pražských vrchní zvěrolékař p. Bartoš neměl tentokrát valného štěstí; při dychtivě očekávané spolkové steeple chase (4000 m.). Kůň jeho „Czygan“, dospív po slibném rozběhu a překonání několika překážek k místu právě naproti startu, nedal se přimět ke skoku přes překážku a po marných pokusech jezdceových refusoval. Ze čtyř účastnících koní první octnul se u cíle chvalně známý „Double-Tip“ pana Heřmana Mattouše, jenž jel sám a jemuž vedle 7000 kor. první ceny připadla i cena čestná, příznivcem sportu věnovaná. „Double-Tip“ zvítězil o čtyři délky nad „Die m“ p. Kašp. z Geistů.

Při prodejní jízdě s překážkami (2400 m.) stihla malá nehoda jockeye Chocholátého, jenž při jedné překážce s koně „Bergère“, náležejícího rytmistru z Wuthenau, se sřítl, leč nijak si neublížil. Koni jelo celkem sedm a zvítězila osmi délkami Redgreyova hnědka „S ó n k i t ā b b e t“, na níž jel jockey Lawton. Krásný a klidný průběh měla Letenská jízda s překážkami (2800 m.), kde mezi pěti účastnícími koňmi první dojel šestiletý hnědák p. Mattouše „C z i p ó“, jehož jezdec (sám majitel) odnáší si vedle 1200 kor. i čestné ceny, stříbrné to miniaturní jezdecké sochy sv. Jiří; vítězství dobyt bylo o velkou vzdálenost před Geistovým „Calabriasem“, jednu délku zpět zůstala p. Bartošova „G i t t a“.

Poslední jízda, Chuchelská steeple chase (4000 m.), přinesla skvělé vítězství p. Mattoušově 4leté hnědce „M a j a l d ě“ (jezdec Slinn), která lehce 5 délkami předstihla p. Orsichovu hnědku „Sommerfrische“, jízdy účastnilo se pět koní; mezi během,

PRVNÍ DEN

při němž chance jezdce se za stálého napjetí obecenstva nepřetržitě téměř střídaly, vybočil p. Bartošův „Cor don“ z dráhy a takřka na samém konci dostihu spadl jockey Earl s „Viraga“ prince Taxise; úrazu však si nezpůsobil.

28. března 1919 se v hotelu Saský dvůr konala schůze několika zapálených jedinců se členy bývalého Českého závodního spolku a bylo tu dohodnuto založení Československého Jockey Clubu, který převezme vedení dostihového sportu v nově vzniklé republice. Dne 3. května 1919 byl prvním předsedou zvolen Bohumír Bradáč.

Nový Jockey Club si vytyčil tři základní cíle: vybudovat a povznést chov plnokrevných a polokrevných koní pořádáním cvalových dostihů, podpořit zemský chov koní pořádáním výstav a přehlídek a založit plemennou knihu plnokrevných koní.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Dne 15. března 1920 vyšlo první číslo oficiální tiskoviny Čsl. Jockey Clubu "Týdenní dostihový kalendář" s prvními propozicemi poválečných dostihů. 13. května 1920 byl zahájen první šestidenní jarní mítink za účasti koní z Vídně a Budapešti (mj. se prostřednictvím svých koní prezentovali princ Rechid a princezna Nafa Baraiad, Alfréd a Evžen Rothschildové, baron Bedřich Born, Bedřich Münzer, dále například hřebčiny Abraham, Arak, Keferloh, Lesvár, Mimberg, Pusztadios, Tribuswinkel). Hlavní dostih, Velký pražský handicap s cenou vítězi 20 000 Kč na 1600 metrů, získal lehce o dvě a půl délky v čase 1:42 čtyřletý ryzák Kongo majitele Oskara Kunze s žokejem Kerészem, v šestičlenném poli outsider dostihu.

Díky úspěchu se mítink opakoval i v srpnu a pak ještě na podzim, na osmdesát koní přešlo do majetku českých stájí. Stále do Prahy jezdili i zahraniční aktéři, neboť česká měna měla oproti zchudlému okolí dobrý kurs (německá marka byla přepočítávána jedna ku jedné, koruny ostatní zemích bývalé monarchie byly za padesátník československý, později rakouská i za pětadvacet haléřů). Odběhly se první ročníky tradičních dostihů, dnes nejstarších rovinových zkoušek u nás. Zavedené byly hřebčiny Napajedla a na Slovensku Gomba, řada šlechticů disponovala svými soukromými chovy.

22. květen 1921 je dalším významným datem našeho turf. Ten den bylo odběhnuto první Československé derby, tehdy pod názvem "Cena Československého Jockey Clubu", což je neklamná známka dobového příklonu naší nové republiky k Francii, kde se dodnes derby koná jako "Prix du Jockey Club". Horkým favoritem prvního pražského boje o věnec s modrou stuhou (a cenu 30 000 Kč vítězi) byl maďarský Androclus s Gézou Nagyem před Rakušany Boxerlem a Pirókem. V cíli však za 2:38 velmi lehce o pět délek triumfoval Ossianův syn Boxerl s žokejem Jakubem Vincenzem před Androclusem a Pirókem. Čtvrtá skončila domácí klisna Lissy, později matka tří derby-vítězů a nejzářivější hvězda napajedelského chovného stáda.

II. KVĚTNOVÝ SEŠIT 1931

ROČNÍK VI - CENA 3 Kč

Pan president na Chuchelské dráze.

Z leva: min. rada **LETOCHA**,
pluk. **BUSEK**, **T. G. MASARYK**,
pl. v. v. **KÖPPL**, taj. Jockey
Clubu, **JAN DOBRŽENSKÝ**,
president Jockey Clubu, generál
BLÁHA, min. před. **UDRŽAL**,
gen. v. v. **CHMELÁŘ**, president
spolku pánských jezdců.

Šťastná majitelka, sl. **NEUMANNOVÁ**
vede **OSKARA** k váze.

**DOSTIHOVÝ
A JEZDECKÝ
SPORT**

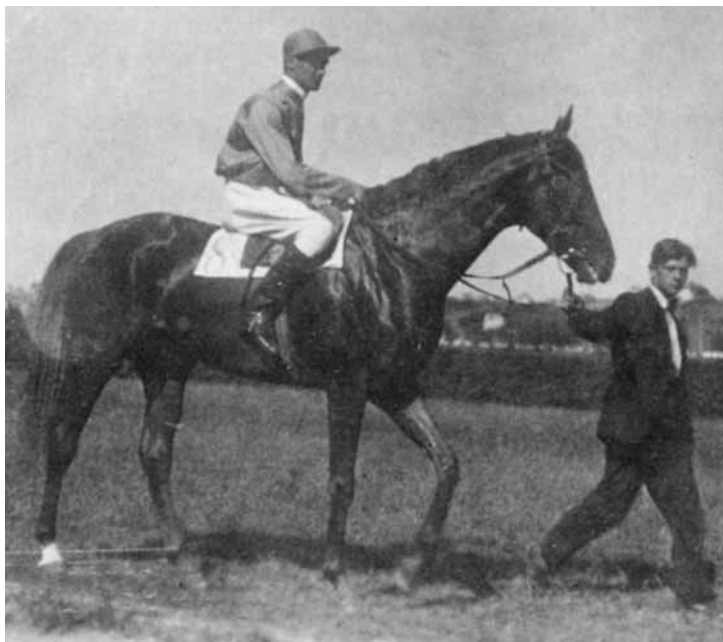
1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

V roce 1922 se konal premiérový ročník Trial Stakes, dnešní Velké jarní ceny. V červnu onoho roku se na závodišti ve Velké Chuchli uskutečnil první československý "Concours hippique". V drezurních i skokových závodech soutěžila řada vynikajících jezdců v čele s olympijským vítězem Františkem Venturou.

Od roku 1922 se ve Velké Chuchli konala, jako nejvýznamnější překážkový dostih, Armádní steeplechase na 4000 metrů. V letech 1927 až 1931 v ní pětkrát za sebou zvítězil dvojnásobný účastník jezdeckých soutěží na olympijských hrách, účastník Velké národní v Liverpoolu a jeden z našich nejlepších a nejslavnějších překážkových jezdců kpt. Rudolf Popler (v roce 1930 vyhrál Armádní steeplechase se svým nejlepším koněm Gyi Lovam!, s nímž toho roku zvítězil i ve Velké pardubické steeplechase).

Vítěze Československého derby 1924 Renommé k vítězství v novém rekordu dostihu 2:34,8 dovedl australský jezdec Joseph Cockerram.

V roce 1927 bylo ve Velké Chuchli zavedeno elektrické osvětlení tribun, vážnice a totalizátoru. Derby toho roku získal velmi temperamentní a nezkrotný domácí hřebec Dagobert, který se prosadil s významnou podporou rutinovaného jezdce Karla Holoubka, jenž dva roky předtím vyhrál v sedle Landgrafa II i Velkou pardubickou. V roce 1930 se na chuchelském závodišti objevila převratná novinka - australský startovací stroj. Unikátem byl v tomto roce zisk jezdeckého šampionátu teprve sedmnáctiletým Jaroslavem Hourou (108 startů - 19 vítězství), učněm trenéra Jaroslava Rosáka, jezdicím dostihy teprve třetím rokem. O dva roky později Houra vyhrál Československé derby s koněm Rek a na dlouhá léta byl nejmladším vítězným jezdcem v historii tohoto nejvýznamnějšího dostihu.

Vítěz Československého derby 1935 Přemysl s žokejem Jindřichem Teltschikem.

Československé derby 1931 bylo odběhnuto 17. května a oficiální návštěva prezidenta Masaryka z něj učinila událost, povyšující je mezi společensky nejvýznamnější akce.

Velkými hvězdami třicátých let byli Rek, Tornado, Tank, praví bratři, vítězové derby Simpon a Přemysl (Simson - Lissy) a vnuk klisny Lissy Napoli.

Na jaře roku 1937 Jockey Club odkoupil chuchelské pozemky a měl celý areál pronajatý až do roku 1948.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Dostihový rok 1938 začínal ještě v duchu optimismu a očekávaného pokroku. Došlo k padesátiprocentnímu navýšení dotací, posílení stájí importy ze západu, byly vypracovány propozice na celý rok, činnost klubu se zaměřila zejména na zaujetí prvního místa pro československý turf ve středoevropském rámci. V derby se prosadil reprezentant majitele Adalberta Geisselreitera, nepřehlédnutelného téměř dvoumetrového elegána v tehdy výjimečném šedivém žaketu (běžně se nosil černý), Alcazar - po matce Lisi vnuk legendární Lissy.

Na podzim se už však zle blýskalo. Po mnichovském paktu proběhla mobilizace, jež se nevynula řadě jezdců, trenérů, majitelů a ostatních dostihově činných osob. Na měsíc (25. září až 23. října) byla ve Velké Chuchli přerušena sezóna.

V sezóně 1939 se derby běželo jako Českomoravské, od roku 1940 pak byly sváděny boje o "Modrou stuhu českomoravskou". Okupační drápy se zasekly definitivně - na závodiště byl zakázán přístup Židům, stáje židovských majitelů musely skončit, na nejvyšší pozice Českomoravského Jockey Clubu se natlačili Němci a nacisté systematicky likvidovali české špičky.

V Praze se přesto dále běhalo a čeští koně, kteří dokázali zdolávat cizince, byli u publika převelice oblíbeni. Českomoravské derby 1939 vyhrál Simonel, který se stal již třetím majitelem věnce s modrou stuhou, jenž vzešel ze zlatého spojení Simson - Lissy. Jedním z velikých favoritů chuchelského publika se stal hnědák Cyklon. Od dvou do osmi let startoval v Praze, Vídni a Karlových Varech šestaosmdesátkrát, pětadvacet dostihů vyhrál, v šestadvaceti skončil druhý, v devatenácti třetí a vyběhal celkem 1,076.500 K. Zpočátku kariéry, než několikrát změnil majitele, nosil křiklavě oranžové barvy Stáje Mánička a jeho drtivým finišem docilované triumfy tak byly zvláště působivé. Vítězil na všech vzdálenostech.

V roce 1942 se naplno rozzářila jasná hvězda ryzáka Lionela (West nor West - Lisi). Třetího dubna 1939 se narodil ryzák s výraznou bílou lysinou, jenž byl pojmenován Lionel. To už však nežil jeho otec, který v jednom ze svých častých návalů zuřivosti usmrtil ošetřovatele a nakonec musel být utracen. V tomto případě tak došla naplnění jedna z dostihových pověr, že nejlepší plemeníkův potomek se narodí až jako pohrobek. Během pětileté kariéry vyhrál Lionel v Praze pětadvacet ze šestatřiceti startů, v dalších pěti docválal druhý, ve třech třetí, ve dvou čtvrtý a v jednom pátý. Celkem získal 1,393,600 protektorátních korun a po válce 360 000 Kč, což znamenalo pětadvacetinásobek sumy, za kterou byl jako roček zakoupen! V chovu nemohl být kvůli problematické povaze, zděděné po otci, zcela využit, jeho nejlepšími potomky byli čtyři klasičtí vítězové (tři klisny a hřebec Lian).

Lionel, jeden z nejúspěšnějších českých dostihových koní všech dob, uhynul v lednu roku 1953.

Fenomenální Lionel po triumfu v Čs. derby 1942, v němž jej vedl žokej Leslie Lomax.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Od rána 5. května 1945 probíhaly ve Velké Chuchli a ostatních blízkých obcích prudké boje mezi aktéry květnového povstání a ustupujícími okupačními vojsky. Ta 7. května večer obsadila Velkou Chuchli, část z téměř dvou stovek koní byla převedena do objektů v obci, ale část zůstala na závodišti. Navzdory zákazu vycházení se trenér Karel Šmejda pokusil dostat do stájí, aby koně nejnnutněji opatřil, ale na železničním přejezdu byl zasažen kulkou z nacistického kulometu a svou odvahu zaplatil cenou nejvyšší. Ve středu 9. května slavila Praha konečné osvobození, ale v Chuchli fašisté vyhodili do vzduchu nákladní vlak s municí a od výbuchu se vznášelo okolí, včetně starých dřevěných stájí, a ty se za několik minut ocitly v jednom plameni. Podařilo se zachránit řadu koní, ale tři nepřežili - a bohužel mezi nimi i miláček publika Cyklon. Za návštěvy deseti tisíc diváků začala zkrácená sezóna 22. července 1945.

Žokej Karel Havelka a herečka Věra Ferbasová, coby úspěšná majitelka dostihové stáje (rok 1947).

Roku 1947 katastrofální neúroda způsobila hrozivý nedostatek ovsu, sena a slámy, doslova nebylo čím krmit a slát. Ve stejném roce zahájila činnost nová Učňovská škola jezdců, dnešní Střední škola dostihového sportu a jezdectví.

Po komunistickém puči v únoru 1948 začalo znárodňování soukromých majetků. Ministerstvo zemědělství ustavilo komisi, jež roční koně direktivně přidělovala zástupcům jednotlivých státních podniků. Pokud byl o původově zajímavého koně větší zájem, komise k němu do příslušné stáje umístila ještě dalšího, méně kvalitního... V roce 1950 se už všechny stáje nacházely pod státní správou, zanikli soukromí bookmakeři a dostihy dotoval stát. Došlo k rozpuštění Jockey Clubu a k pořadatelsví dostihů byl ministerstvem zemědělství ustaven Československý dostihový spolek. Ten působil pouze po tříletou překlenovací dobu, v roce 1953 spolek zanikl a jeho místo zaujalo Státní závodiště, organizace, jež pořádala dostihy (v celé republice) po příštích sedmatřicet let.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

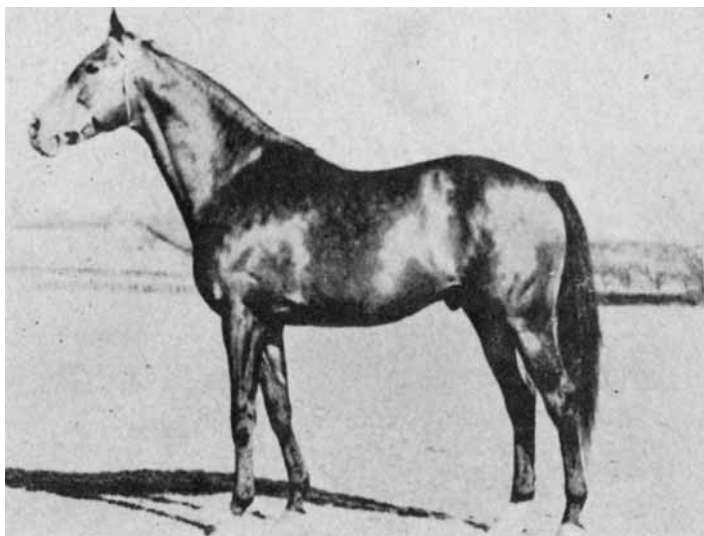
Dostihový rok 1949 se nesl ve znamení čtyř klasických triumfů výtečné napajedelské klisny Bosny, původně pojmenované Bečva. Byla první z šesti potomků plemeníka City, kteří vyhráli derby, dominovala v Jarní ceně klisen, Velké jarní ceně, Československém derby a Memoriálu ing.Tichoty, a to St Leger prohrála jen o nos s Lánem!

Nejllepšími koňmi padesátých let byli dva výjimeční hřebci, vítězové derby Symbol a Masis.

Černý hnědák Symbol spatřil světlo napajedelského světa 21.ledna 1951. Byl jednoznačně nejlepším z celkového počtu 156 potomků plemeníka Gradivo, jeho matkou nebyl nikdo jiný než zakladatelka skvělé rodiny Sidney. Jako tříletý vyhrál všech osm startů, získal Klasickou Trojkorunu i dva vrcholné dostihy na mítinku socialistických zemí, toho roku v Berlíně.

Hnědák Masis se v napajedelském hřebčině narodil 12. ledna 1952. Jako tříletý vyhrál v novém rekordu Čs. derby a na mítinku v Moskvě silně obsazenou Cenu Moskvy, velmi lehce, opět v rekordním čase. Po návratu si připsal triumf v v St. Leger a odešel do chovu. Připouštěl devatenáct let a stal se základním stavebním kamenem československého chovu, byly mu dávány ty nejlepší klisny,

což samozřejmě pravděpodobnost úspěchu zvyšovalo. Jeho synové a dcery vyhráli jednáctilet klasických dostihů. Měl 322 hříbat, dvanáct synů se stalo plemeníky, pět tuctů dcer matkami. Dožil se čtyřicetiletých let a v roce 1999 byl Jockey Clubem ČR vyhlášen českým Koněm století.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Chuchelská síla v polovině dvacátého století spočívala kromě skvělých koní také ve výjimečném lidském potenciálu. Plnokrevníky připravovaly osobnosti jako Jaroslav Houra, Josef Celer, Karel Truhlář, František Hofbauer a František Hurban, v sedlech podávali elitní výkony Karel Havelka, Josef Šach, Josef Bořík, František Huleš a další. Zejména Havelka měl obrovské renomé a zahra- niční soupeři na něj mnohdy marně hledali recept, dokonalou strategii je často jasně předčil.

Legendární žokejové Karel Havelka a Josef Šach.

"Ledový muž" Josef Celer.

Vynikající trenér Jaroslav Houra.

Velký turfman Rudolf Deyl st.

Další skvělý kouč Josef Křišťůfek.

Dřívější vážení jezdců (60. léta).

První chuchelský start ze startovních boxů se uskutečnil 8. dubna 1973.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Čs. derby 1972 vešlo do historie především proto, že v sedle vítěze byla poprvé u nás (a teprve podruhé na světě) žena. Ryzák Crapom a žokejka Miloslava Hermansdorferová, dodnes jezdkyňe s nejvyšším počtem tuzemských triumfů (celkem 150), vyhráli s rekordním náskokem deseti délek.

Také Československé derby 1975 mělo svou výraznou jedinečnost - s koněm Veronal ho popáté vyhrál Josef Šach. Žokej, kterému se říkalo "šampion šampionů" a kterému v té době bylo již pětapadesát let!

V roce 1978 odstartovala velkolepá série trenéra Františka Vítka a žokeje Vlastimila Smolíka. Smolík byl na trůnu plných třináct let a František Vítka během příštích čtrnácti let před sebe v šampionátu pustil jen v roce 1986 Harryho Petrlika!

Miloslava Hermansdorferová

František Vítka

Vlastimil Smolík

Na jaře 1976 byl uspán plemeník Masís a 8. března 1977 se z matky La Legion narodila jeho poslední dcera v Napajedlech, hnědká bez odznaků. Dostala jméno Latina a byla to ona, kdo žokeji Smolíkovi konečně přinesl vytoužené prvenství v Čs. derby.

Vítěz celkem 659 dostihů, populární "Vlasta", jehož kariéru i život v ukončila v roce 1994 autonehoda, dokázal Čs. derby vyhrát celkem šestkrát, a to je vedle jeho patnácti šampionských titulů další dodnes nepřekonáný rekord.

Posledním velkým dostihem, konaným před slavnými starými tribunami, bylo Čs. derby 1985.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Po listopadu 1989 bylo nutné a zásadní transformovat do nových poměrů také dostihový sport. Ten je vždy jakýmsi indikátorem obecného vývoje v zemi, což platilo i na přelomu deváté a desáté dekády, kdy byly teprve vymezovány pravomoci, jednotlivé organizace a uskupení vznikaly dost živelně, ať za tím či oním účelem, dříve ministersky zcela dotovaný dostihový provoz byl najednou odkázán sám na sebe. Právě z finančního hlediska prožili koně a lidé kolo nich maximálně dramatický přerod, slovíčka jako soukromé vlastnictví, náklady, úspornost, zisk, rentabilita najednou dostaly zcela reálný obraz. Jen málokdo dokázal přesněji odhadnout další vývoj událostí.

Ve druhé polovině sezóny 1990 se dostihy přestěhovaly na západočeské závodiště v Karlových Varech a v Praze byla dokončována stavba nové tribuny - snad nejkontroverznějšího a nejdiskutovanějšího československého dostihového tématu druhé poloviny 20. století. Od sezóny 1991 se hlavní provoz vrátil na chuchelské závodiště. A právě v tom roce překonal žokej Vlastimil Smolík další rekord - s koněm Lykeion vyhrál pošesté Československé derby.

V říjnu 1991 přišel Fond Pro záchranu koní (PZK) s myšlenkou uspořádání podpůrné loterie stírácích losů, kde bylo možno kromě peněžitých výher získat jednu z deseti dostihových klisen importovaných z Francie. Rok 1992 ale začal nejistě, v květnu pak zadlužené Státní závodiště zastavilo činnost, pořadatelství se ujala Asociace profesionálních trenérů, jezdců a ošetřovatelů, financování garantoval Fond PZK. Druhou polovinu sezóny pak pořádalo sdružení dostihových subjektů - Unie československého turfu. Byly podány privatizační projekty na chuchelský areál. Ve druhé polovině roku 1992 Ministerstvo zemědělství vykonalo ve Velké Chuchli hloubkovou kontrolu, které výsledky zmapovaly žalostný stav centrálního dostihového stánku. Stále nebylo jasné, jak (a zda) se stagnující causa privatizace Státního závodiště vyvine, když byl nastalou politickou situací československý turf postaven před další, svůj poslední nelehký úkol: rozdělit provoz na samostatné český a slovenský.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Rok 1992 se po sportovní stránce nesl ve znamení nástupu Františka Holčáka (do té doby zejména trenéra překážkových koní) do významných rovinových dostihů.

První klasická vítězka samostatné ČR (Jarní cena klisen: Ajanta) symbolicky naznačila směr dalšího vývoje dostihového provozu v ČR - totiž importování postupně stále lepších koní ze západoevropských dražeb.

AJANTA: "zrzka s dynamitem v nohou"

na hluboké dráze s rekordním náskokem patnácti délek získal český odchovanec Regulus. Na hlavní závodiště republiky se dostihy vrátily na podzim. Pro nerušený proces vzestupu bylo životně důležité zachovat provoz na centrální dráze ve Velké Chuchli, což se podařilo a v roce 1996 se na následující pětileté období stala pořadatelem pražských dostihů společnost Skanska.

Jako velká hvězda derby-dne sezóny 1997 se v Praze poprvé představil člen absolutní světové žokejské špičky Michael Roberts a ze čtyř vystoupení zaznamenal dvě vítězství.

Její Veličenstvo NORA JEANE. Chuchelská královna, svěřenkyně Tomáše Šatry, jejímž stálým jezdcem byl žokej Karol Šarina, na domácí dráze vyhrála deset ze třinácti startů (včetně Českého derby 1997).

Radost Františka Holčáka po Českém derby 1999.

V roce 1995 se tehdejší pražský pořadatel ocitl v platební neschopnosti a vedení českého turfů rozhodlo o přesunu dalšího provozu z hlavního města na jiná závodiště. České derby v Karlových Varech,

"Malý Mozart" RAY OF LIGHT. Subtilní bojovník, jemuž "jeho Pražané rozuměli", velmi si jej oblíbili a jeho starty znamenaly vždy zvýšenou návštěvnost.

Na pražské dráze triumfoval celkem pětkrát (včetně Českého derby 1999).

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

V roce 2001 byla rozřešena majetková situace na závodišti. Společnost Skanska zůstala v nájmu do derby-dne, kterým završila své pětileté chuchelské působení. Druhou polovinu sezóny pořádala společnost Clavis ústeckého polygrafického podnikatele Milana Horáka a na sklonku roku vznikla soukromá akciová společnost TURF Praha, jejíž dceřiná firma TMM s. r. o. se od dalšího roku ujala pořádání pražských dostihů.

Hned v polovině první sezóny však pro nového organizátora přišla zkouška těžší, než si kdo dokázal představit... Ve dnech 12. a 13. srpna 2002 zasáhla závodiště ve Velké Chuchli povodeň, jež nemá v historii hlavního českého dostihového stánku obdoby. Chod závodiště byl zcela zastaven. Všech 150 zde ustájených koní se podařilo do úterního odpoledne evakuovat a areál poprvé od konce první světové války zcela osiřel. O úterním poledni se začala zaplavovat ulice Radotínská, k hlavnímu vchodu již nebylo možno se nijak dostat. Veškeré optimistické scénáře vzaly za své v noci z úterý na středu, kdy úhrn záplavy výrazně překonal stoletou vodu a závodiště bylo zcela zatopeno.

Celý prostor závodiště se změnil v jedno obrovské jezero, z kterého vykukovaly pouze špičky stožárů na vlajky. Ranní rozbřesk ve středu 14. srpna odhalil tristní pohled, v jindy živém a pulzujícím, teď nezvykle opuštěném a tichém prostoru se tajil dech a mrazilo v zádech. Nic než voda. Po jejím opadnutí začalo nekonečné uklízení, čištění a renovace dráhy. Rozsáhlá povodeň znemožnila na pražské dostihové dráze pokračovat v dobře rozběhnuté sezóně 2002. Nicméně se provoz na centrálním českém závodišti podařilo přes zimu obnovit a v dubnu následujícího roku už nedočkavé publikum opět naplnilo chuchelskou tribunu.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

A hned v dalším roce se na chuchelské dráze objevil výjimečný kůň. Ryzák Darsalam v Praze vyhrál České derby a St Leger a v srpnu 2005 se stal historicky prvním koněm z českého tréninku, který zvítězil v dostihu nejvyšší světové kategorie Gr.1 (Rheinland-Pokal v Kolíně nad Rýnem).

DARSALAM po triumfu v Českém derby

Dalším z plejády skvělých koní posledních dvou dekád byl nezapomenutelný "stříbrný šíp" SCYRIS. Famózní rychlík během své kariéry zvítězil celkem v pětatřiceti dostizích, mj. byl pětikrát v řadě zvolen Sprinterem roku (2004-2008).

V letech 2006 až 2010 získal pětikrát v řadě šampionský titul žokej Václav JANÁČEK, který navíc v sezóně 2009 překonal tuzemský rekord v počtu vítězství, když dokázal vyhrát 82 dostihů.

V roce 2006 slavilo chuchelské závodiště 100 let existence. Významné jubileum bylo připomínáno po celou sezónu a uskutečnila se řada doprovodných akcí přímo na závodišti i např. na pražském Václavském náměstí. Během závěrečného dne sezóny, při Ceně prezidenta republiky, kterou od svého zvolení do funkce v roce 2003 pravidelně navštěvoval i Václav Klaus, do Velké Chuchle zavítal také legendární britský žokej, mnohými považovaný za vůbec nejlepšího dostihového jezdce všech dob, Lester Piggott.

1906-2016: 110 let dostihového závodiště v Praze-Velké Chuchli

Hrdinou sezóny 2009 se stal impozantní černý hnědák AGE OF JAPE, jenž vyhrál (jako zatím poslední kůň) všechny tři dostihy Klasické trojkoruny (Velkou jarní cenu, České derby a St Leger). Byl jako rocková hvězda: na dostihy (nejen do Prahy, kde mimochodem nikdy neprohrál) jej z Moravy doprovázely davy fanoušků s transparenty ve stájových barvách.

V roce 2015 se uskutečnil premiérový ročník Evropského poháru žokejů a pražské publikum mělo poprvé v historii možnost vidět v akci plejádu předních evropských žokejů. Vítězem trofeje se stal italský šampion Cristiano Demuro, druhý skončil francouzský žokej Fabrice Veron a třetí vítězův krajan Umberto Rispoli.

Foto v příloze: Milada Čištíňová, Marek Skála, archiv pana Jana Záglera, archiv TMM.

Text přílohy: Jiří Zlámaný (s použitím archivních materiálů).